

I Missionskyrkan

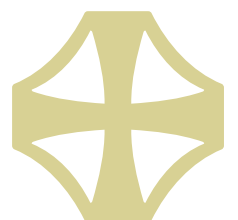
FÖR DIG SOM VILL VETA VAD SOM HÄNDER I SVENSKA MISSIONSKYRKAN OCH SMU • DECEMBER 2006

Svenska Missionskyrkan s 2-4 Kyrkogemenskap; **Mellansvenska distriktet s 5** Att vara 65+;
Mälardalsdistriktet s 6 Liz – en frisk fläkt; **Södra Götaland s 7** Bibeläventyret; **Västra Götaland s 8**
Gemenskapsträffar; **ÖrebroVärmlandDal s 9** Ugnar i Uganda; **Östra Götaland s 10** Eftersmak;
Övre Norrlands distrikt s 11 125 år i Harads; **SMU s 12** Rättvisemärkt

Svenska
Missionskyrkan

SMU

Att komma överens

Dagligen kommer vi överens med någon annan om något mer eller mindre väsentligt. Det kan handla om överenskommelser av vitt skilda karaktärer. Ofta är det vardagliga saker. Andra gånger kan det vara långa processer av förhandlande innan man kommer fram till en överenskommelse.

Vår kyrka har under lång tid samtalat med Svenska kyrkan om hur vi kan förhålla oss till varandra som trossamfund. Det har handlat om att dela, lära känna och förstå. Samtalen har varit många och spännande.

Nu är vi framme. Överenskommelsen är klar. Detta manifesteras i gemensamma gudstjänster utöver vårt land. Nu öppnas det för nya möjligheter i våra olika lokala sammanhang. Överenskommelsen är på det sättet inte ett avslut utan en början till något nytt.

Låt mig dela ett par andra överenskommelser:

- Vår kyrka har kommit överens med våra systerkyrkor världen över att en vecka i mars arrangera en bön- och fastevecka samtidigt.
- Katolska kyrkan och Missionskyrkan har levt i regelbundna samtal under många år. Där är vi nu framme vid att erkänna varandras dop. Även detta manifesteras i en gudstjänst.

Vi skulle kunna ta många exempel på goda samtal i svensk kristenhet idag. Varför är dessa så viktiga? Varför är det angeläget att komma överens om sådant som förenar? Det djupaste svaret får bli att det är viktigt på grund av att vi därmed försöker leva i Jesu Kristi vilja och efterföljd.

En bok i min bokhylla har en spännande titel. Den heter: *På spaning efter framtidens kyrka*. En lärare på THS, Jonny Jonsson, tar oss med i ett studium av Efesierbrevet. Där får vi perspektiv på vad det är att vara kyrka.

Jonny Jonsson skriver: *"Kyrkan är inte primärt en social gemenskap som erbjuder ett religiöst alternativ i ett mångreligiöst samhälle. Den är en Guds skapelse, planerad före världens skapelse, gestaltad och placerad i Guds skapelse som Kristi kropp."*

I den förvisningen får vi dela tro och liv i det som är våra sammanhang i vår vardag.

I Kristus

Göran Zettergren
Göran Zettergren

Sektion 2 av Sändaren nr 23/2006 med information från Svenska Missionskyrkan, SMU och dess distrikt.
Ansvarig utgivare: Magnus Stenberg.
Redaktör: Jan Hultman.
Omslagsfoto: Boppe Perhamn
Adress: Box 151 69, 104 65 Stockholm.
Tel: 08-545 78 450. Fax: 08-673 65 57.
E-post: sandaren@sandaren.com
Nästa nummer: Januari 2007.
Tryck: V-TAB, Norrtälje 2006
Miljöcertifierat enligt ISO 14001.

Missionskyrkans överenskommelse med Svenska kyrkan öppnar för ett ökat samarbete mellan lokala församlingar, som i Velandå till exempel. Per-Magnus Selinder från Missionskyrkan och biskop Erik Aurelius från Svenska kyrkan fanns på plats när Velandås lokala samarbetsavtal manifesterades i en gudstjänst.

Öppning för lokalt samarbete

Överenskommelsen mellan Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan inbjuder till lokal samverkan. Den nationella överenskommelsen undertecknas vid en ekumenisk högtidsmessa i Uppsala domkyrka på adventslördagen 2 december. Redan på söndagen och in på det nya kyrkoåret följs firandet upp både i stift/distrikt och i lokala församlingars gudstjänster.

Missionskyrkans kyrkokonferens och Svenska kyrkans kyrkomöte beslöt alltså med stor majoritet att anta förslaget om ekumenisk överenskommelse. Beslut måste fattas i demokratiskt ordning, men tyngdpunkten ligger i gudstjänsten – förlåtelse, befrielsens ord, gemenskap i nattvarden och kallelse till vittnesbörd och tjänst i världen.

Nu har församlingarna bollen. Först ut är de som sedan länge haft växande gemenskap. Exempel på nära samarbete är församlingarna i Enebyberg och Vänga. Vanligare är att helt nya samtal börjar. Rapporter kommer om lokalt firande under adventstiden eller i januari. Men den nationella överenskommelsen innebär att den också ska öppna för lokala avtal. Kyrkokonferensen och kyrkomötet uppmanar församlingarna att samtala om och teckna avtal där förutsättningar finns. Bakgrundsdokumentet ger lokala exempel.

På många håll finns det naturliga relationer med möten mellan präster, pastorer och diakoner, ibland i en vidare gemenskap i ekumeniska råd. På andra håll är just denna gemenskap inte den naturligaste för de två kyrkornas församlingar. Varje ort har sin historia och tradition av närhet och avstånd.

Förhoppning om möten

Den nationella överenskommelsen innebär en förhoppning om möten mellan församlingar över hela landet. Redan remissarbetet de senaste sex åren har skapat nya och oväntade relationer. Ibland har tidigare samtal fått nytt liv. På några orter har man inte tidigare suttit tillsammans för att ta upp det gemensamma ansvaret för evangelium på orten.

Grundläggande i gemenskapen är ömsesidigt

förtroende, tillit till varandra och viljan att gemensamt möta människor med evangelium, oavsett hur det uttrycks i gudstjänst och vardagsarbete. Goda relationer mellan präster och pastorer skapar en bra utgångspunkt. Men om samarbetet bara bygger på detta inträffar det ibland att tidigare samarbete upphör när någon eller några byter tjänst. Goda relationer utan avtal lever farligt. Men avtal utan goda relationer torkar ut.

Ett viktigare skäl är att enheten och uppdraget är en del av församlingarnas liv, inte bara pastorerna. När församlingsstyrelse och kyrkoråd sätter sig ned och funderar över vad man kan göra tillsammans utmanar det den egna församlingens syn på uppgiften bland människor som sällan eller aldrig har kontakt med kyrkorna. Ett samarbetsavtal ska förankras i missionsförsamlingens verksamhetsplan vid årsmötet respektive Svenska kyrkans församlingsinstruktion – då dras hela Guds folk in i ansvaret.

Utgå från det enklaste

Exemplet från Enebyberg beskriver den högsta nivån av samarbete, att dela kyrka och gudstjänstliv. I Vänga berättar man om regelbunden gudstjänstssamverkan utifrån förslag 2 i överenskommelsen. Båda exemplen bygger på mångåriga samtal och växande gemensamt ansvar. På de flesta håll bör man utgå från det enklaste. Exempel på enkelt avtal finns i materialet – ömsesidigt erkännande och vilja att dela gemensamt liv i gudstjänst och bön, i uppdrag och tjänst. Sedan är vägen öppen att pröva olika vägar för samarbete.

Detta kan byggas på med delad verksamhet eller fördelning av ansvar. Man kan förbinda sig till samtal ett par gånger om året för att utvärdera och utveckla samarbetet. Ett enkelt avtal bör vara givet för de flesta församlingar.

En viktig erfarenhet i all ekumenik är att inte börja med den högsta nivån. Det man siktar på ska vara realistiskt och överkomligt. Därifrån kan man sedan vinna erfarenheter, växa i tillit till varandra och steg för steg utveckla gemenskapen.

Per-Magnus Selinder
Sekreterare för teologi och ekumenik

Ungdomspastor Eva Kolterjahn och prästen Fredrik Hesselgren arbetar båda i Kyrkan i Enebyberg. Bilden till höger: procession vid invigningen av den renoverade kyrksalen.

(Foton: Christina Högberg)

Kyrkan i Enebyberg – en träffpunkt i samhället

– Vi har inte haft några problem hittills. Stämningen är god och generös. Men det är ju först när "spaden sätts i jorden" som det hela blir mer tydligt och påtagligt. Det sätt vi löser de olika frågorna på kommer att visa hur det här håller. Det är precis som i ett äktenskap.

Den 1 september gick det officiella startskottet för Kyrkan i Enebyberg – en förening som bildats av Enebykyrkans församling och Svenska kyrkan i Danderyd efter drygt tre års planeringsarbete.

– Vi har inte bildat en gemensam församling, det vore som att bilda ett nytt samfund, utan en förening med bara två medlemmar. Vi har ett gemensamt grunddokument och stadgar och målet på sikt är en helt gemensam verksamhet, berättar Kalle Säter, pastor i Enebykyrkans församling som är en ekumenisk församling ansluten till Svenska Missionskyrkan.

Föreningen Kyrkan i Enebyberg leds av ett representantskap med 15 personer från varje församling och en styrelse som också har lika många ledamöter från vardera församlingen.

Gemensam verksamhet å på sikt

– Ambitionen på sikt är att all församlingarnas verksamhet ska ske inom ramen för Kyrkan i Enebyberg, där gränserna mellan samfundet inte är synliga, men så är det ju inte riktigt ännu. Det vi gjort hittills är att utforma en ny form av gudstjänst, men förrättningar av olika slag sker fortfarande efter respektive samfunds ordning

Missionsföreståndare Göran Zettergren, biskop Caroline Krook och kyrkoherde Staffan Hellgren medverkade när den nyrenoverade kyrksalen i Enebykyrkan invigdes i oktober.

och handbok, säger Kalle Säter. Vi har en präst knuten hit. Han kallar sig "drällpräst" och vill gå omkring här och knyta kontakter och relationer.

Samverkan med kommunen

Samarbetet med Svenska kyrkan är inte det enda spännande samarbete som Enebykyrkan är inblandad i. Sedan 30 år tillbaka äger och delar man fastighet med Danderyds kommun. Förutom kyrka och öppen förskola finns bibliotek, fritidsgård och seniorverksamhet i huset. Och ungefär samtidigt som samarbetet med Svenska kyrkan inleddes så blev församlingen kontaktad av kommunen som ville utveckla verksamheten. Resultatet har blivit Träffpunkt Enebyberg – en mötesplats för invånarna i området. Kommunen

har satsat tolv miljoner kronor och fastigheten renoveras och byggs om just nu och kommer att vara helt klar i december.

Kalle tycker inte att Kyrkan i Enebyberg har blivit ett begrepp för folk i området ännu. Samarbetet är för nytt än så länge.

Skynda långsamt

– Men jag märker att folk ramplar in och tar en fika i kafét som har blivit husets centralpunkt.

– Vi som arbetar här är pragmatiker, och det innebär att vi ser och tar vara på de möjligheter som dyker upp. Vi är totalt ca 20 personer från kyrkan och kommunen som arbetar i huset. Det innebär en stor kontaktyta och det har redan gett resultat i form av förfrågningar om olika arrangemang. På FN-dagen hade vi till exempel en samling här.

Kalle Säter vill egentligen inte säga så mycket om visioner och framtida arbete på det här stadiet. Allting ligger bara i startgroparna. Men han betonar den goda stämningen, den generösa atmosfären och menar att det är förstådligt att skynda lite långsamt.

Jan Hultman

Avtalet om kyrkogemenskap ett lyft för "Kyrkan i Vänga"

– Jag tror att det här är väldigt välkommet för de flesta som jobbar i små sammanhang på landsbygden. Det ger oss möjligheter och skapar en kreativ situation. Nu kan vi sätta en gemensam rubrik på allting vi gör.

Det säger Perarne Lindberg, pastor i Vängdala missionsförsamling utanför Borås. Första Advent manifesterar missionsförsamlingen och Svenska kyrkan sitt samarbete som "Kyrkan i Vänga" med en gemensam gudstjänst som börjar i missionskyrkan och fortsätter i Svenska kyrkan.

I det lilla samhället Vänga, med 350 invånare, ungefär två mil utanför Borås, ligger Missionskyrkan och Svenska kyrkan på var sin sida om landsvägen. Under en ganska lång tid har de två församlingarna, som är de enda på orten, samordnat verksamheten. Båda församlingarna har gudstjänst varannan söndag, och man har sett till så att dessa gudstjänster inte har hamnat på samma söndag. Svenska kyrkan har också gett missionsförsamlingen ett ekonomiskt bidrag för att SMU bedrivit ungdomsverksamhet.

Avtal om gudstjänstgemenskap

Men i och med att Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan nu, efter 40 års samtal och diskussioner, har träffat en överenskommelse om kyrkogemenskap så har samarbetet i Vänga blivit mer konkret. Man har skrivit ett avtal mellan församlingarna utifrån förslag 2 i överenskommelsen mellan samfunden, det förslag som handlar om gudstjänstgemenskap.

– Nu räknar vi varandras gudstjänster som våra egna, berättar Perarne Lindberg, som sedan att knappt år tillbaka har en fyrtioprocentig pastorstjänst i missionsförsamlingen. När överenskommelsen mellan samfunden var klar satte sig kyrkorådet och missionsförsamlingens styrelse ner och funderade över

Missionsförsamlingen och Svenska kyrkan i Vänga har samarbetat under en längre tid. Under landsbygdsriksdagen i Åhaga, Borås i april 2006 firade man mässa med bröd bakat av mjöl från Vänga kvarn och ekologiskt vin. Nattvarðskärven kom från missionskyrkan och liturgiska kläder från Svenska kyrkan. Officiant var Perarne Lindberg.

hur man skulle gå till väga, och man fann varandra omgående.

När ett förslag till samarbetsavtal var klart bjöd församlingarna in bygdens folk till ett möte på neutral plats där man berättade om sina planer och om avtalet.

– Det var ingen som hade några invändningar – tvärtom. Det verkade som om det kändes självklart. Det var snarare så att man tyckte det var obegripligt att vi inte samverkat mer tidigare.

Manifesteras Första Advent

Samarbetsavtalet kommer att manifesteras Första Advent med en gudstjänst som inleds i missionskyrkan där pastor och präst, som en liturgisk markering att man erkänner varandras ämbeten, sätter på varandra stola. Därefter går man över vägen till Svenska

kyrkan och fortsätter gudstjänsten där innan man avslutar med kyrkkaffe i Församlingsgården.

– Det här är väldigt välkommet för oss som jobbar i mindre sammanhang på landsbygden, säger Perarne Lindberg som också arbetar halvtid i Immanuelskyrkan i Halmstad. Vi stärker upp arbetet gemensamt. Svenska kyrkan här har varit församling på dispens inom Fristad pastorat eftersom man inte uppfyllt kyrkoordningens krav på gudstjänstfrekvens. Genom vårt samarbete kan man nu uppfylla det kravet. Präst och pastor kan också vikariera för varandra om så skulle behövas. Från och med nästa år blir konfirmandarbetet gemensamt. Vi stöttar varandra och båda parter vinner på det, och det blir en väldigt kreativ situation, säger Perarne Lindberg.

Jan Hultman

I FÖRBÖN

3 december

Vallakyrkan, Handen

Under flera år har man i församlingen arbetat för kontakter med boende i området. Församlingen ber idag om Guds vägledning inför framtiden i ett av Storstockholms stora bostadsområden. Vi ber om vishet och djärvhets för församlingen att fatta riktiga beslut.

Kina

Ge Baijuan och Zhang Shuilian är två pastorer som deltog i evangelistkonferensen i Fiskebäck i våras. Vi ber för dessa två kvinnor och arbetet med pastorsutbildning och församlingsarbete.

10 december

Alpha-kurser

I många församlingar runt om i landet samlas människor för undervisning och samtal om kristen tro. Vi ber för detta arbete och för dem som kommer till personlig tro.

Covenant Church, USA

Systerkyrkan i USA har under senare år vuxit genom ett förböns- och evangelisationsarbete. Det arbetet leds av Ed Delgado, som deltog i evangelistkonferensen i Fiskebäck i våras. Vi ber för honom och för kyrkans arbete med många nya församlingar.

17 december

Andligt ledarskap

Det är viktigt med andliga ledare som har förmåga och vishet att leda rätt. Vi ber idag för det andliga ledarskapet i er församling, att de lyssnar in och kan höra vad Anden säger till församlingen.

Tjeckien

Under evangelistkonferensen i Fiskebäck i våras deltog Daniel Fajfr från Brödrakyrkan. Vi ber för honom och kyrkans arbete i Tjeckien.

24 december

Fred i världen

Alla längtar efter att få leva i fred och trygghet, men tyvärr är det många i vår värld som lever under helt andra omständigheter. Inför ett nytt år ropar vi till Gud om fred på vår jord och att våld och terror inte ska få fortsätta att breda ut sig!

Mission i andra länder

Annandag jul är sedan många år en viktig dag för vårt missionsarbete. Insamling till mission i andra länder har pågått under några veckor och slutförs fram till trettondagen. Vi ber om glädje och oföretlighet i stödet till våra systerkyrkor ute i världen och att Evangeliet ska få bli till välsignelse för allt fler människor.

31 december

Tacka Gud!

Det gångna året har inneburit många viktiga satsningar i vår kyrka. Vi tackar Gud för stor

välsignelse, glädje och inspiration att gå vidare in i ett nytt år.

7 januari 2007

Kyrka i Vilshäräd

Visionen av en församling med Strandgårdskyrkan som bas växer sig starkare. En lokal arbetsgrupp arbetar med visionen och redan har aktiviteter startats för att skapa kontakter med människor i närområdet. Vi ber för detta arbete och för dem som står i ledningen för det.

Ecuador

Sedan några månader arbetar pastor David Lomas i församlingen i Montecristi, en plats där många svenska missionsarbetare arbetat. Vi ber för församlingen och David och hans hustru Eva, med barnen Benjamin och Rebecka, och deras gemensamma missionsarbete.

Wilme Eriksson, Olle Andersson, Mats Davidson och Sture Claar deltog i samlingsen för 65+.

Hur är det att vara 65+?

En novemberdag samlades en grupp pensionerade pastorer, diakoner och missionsarbetare i Gävle för att fundera över hur det är att vara 65+. Inbjudare till samlingsen var medarbetarförbundet och distriktet. Tors-ten Orehag, själv pensionerad pastor, delade tankar om de utmaningar och möjligheter som livet som pensionär innebär.

Många av våra 65+ medarbetare gör fina insatser som vakanspastorer, som tillfälliga predikanter och i sina hemförsamlingar. Flera kunde vittna om välsignelsen i att få vara med i detta. Samtalet handlade om att vara efterfrågad eller bortglömd, om att få bidra med sina gåvor samt att hitta en god balans mellan engagemang och vila som tidigare anställd i församling.

Det finns anledning att fundera över utmaningar och möjligheter även för lekmännen i

församlingen. Att som nybliven pensionär gå distriktets lekmannautbildning Kairos kan bli till nya möjligheter i lärjungaskap och församlingsengagemang nu när det blir större möjlighet att styra över sin tid? Kan vi utmana varandra att ta vara på den möjlighet som en ny livssituation ger? Vågar vi som kyrka och församling ge djärvare utmaningar åt våra 65+ medlemmar?

Vi har en lång tradition av "ettåringar" i vårt ungdomsarbete, alltså ungdomar som under ett år arbetar i församlingens barn och ungdomsarbete. Bör vi ha ett liknande 65+ arbete! Med personer som går in i frivilliguppgifter under någon/några månader eller under en längre period. Vi har många nyblivna och personer som inom några år blir pensionärer i våra församlingar. Bland dessa finns det säkert många som skulle kunna bli "65+ ettåringar".

Ledarguiden avslutad

Den 10-11 november var det den sista kurshelgen i den första omgången av Ledarguiden i Mellansvenska distriktet. Under tre helger har 11 ledare genomfört utbildningen som vänder sig till tonårs- och tonårsscoutledare.

En av deltagarna på kursen var Mattias Björkeholm från Tierp. Vad har Ledarguiden gett dig som ledare?

– Jag har fått flera verktyg som jag kan använda i ledarrollen. Vi har också fått en inblick i olika metoder. Det har inte varit så djupgående men vi har fått känna på många olika ämnen, sen har vi ju möjlighet att på egen hand fördjupa oss mer i det vi är särskilt intresserade av. Jag skulle gärna vilja lära mig ännu mer om olika ledarstilar och grupprocesser.

– Något annat viktigt som jag fått genom kursen är att jag fått en större förståelse för hur tonåringar tänker och vilket liv de lever. Det har verkligen ändrat sig mycket sen jag själv var tonåring.

Mattias berättar också att han har fått många aha-upplevelser genom att han fått möjlighet att

Mattias Björkeholm

reflektera över mycket som han inte tänkt så mycket på förut, t ex hur vi uppmuntrar tonåringarna till vissa beteenden.

– Det har varit mycket intressant att träffa andra tonårsledare och dela varandras erfarenheter, det är nog det som egentligen givit mest. Kursen känns väldigt genomtänkt med ett väldigt bra upplägg och arbetssätt.

Nästa omgång av Ledarguiden i Mellansvenska distriktet genomförs hösten 2007 och våren 2008. Alla som på något sätt är ledare för tonåringar rekommenderas att genomföra kursen. Mer information kommer i vår.

Jakob Sandin

Möten i dialog

Vi har sett betydelsen av de små grupperna och det livsnära goda samtalet. I distriktet vill vi därför inspirera till att utveckla livsnära smågrupper i församling och SMU. Detta gäller såväl grupper i dialog med människor som inte är så kyrkvana liksom grupper som ger en struktur till församlingsgemenskapen

Därför inbjuder vi till tre regionala dagar med följande innehåll:

Drama – framfört av dramagrupp i värdförsamlingen.

Gästande talare – egen erfarenhet av församling i livsnära smågrupper och förankring i kyrkans historia.

Trubadur – gitarr, sång, tankar om livet tillsammans.

Berättelser – erfarenheter från församlingar som är på gång.

Modeller – vi klargör innehållet i: Alpha – Vuxendialog – Steg in i livet – Livsnära samtal – Frälsarkranscirklar – Den tvåvingade församlingen – Bibelstudiemodeller för gruppen – m m.

Pröva på – att mötas utan att ha allt klart.

Bönen – samtal med Gud, att be med och för varandra.

Tre platser

Hille lördag 10/2 i Björke missionskyrka. Gästande talare: Gunnel Noreliusson, pastor i Mariefred och riksevangelist i Missionskyrkan. Trubadur: Mats Johansson, musikhandledare och pastor Sundsvall,

Sundsvall lördag 24/2 i Betlehemskyrkan, Sundsvall. Gästande talare: Leif Holm, EFS-präst i Carlskyrkan, Umeå. Trubadur: Jarmo Nykeri, diakon i Härnösands missionsförsamling.

Leksand lördag 17/3 i Leksands missionskyrka. Gästande talare: Sören Johansson, Bildakonsulent Mälardalen, Trubadur: Pär Abrahamsson, pastor i Hille Missionsförsamling.

Ta kyrkoherden i hand

Nätverket för retreat och Pilgrimsvandringar har förberett ett initiativ som nu kan verkställas i varje region i Mellansvenska distriktet – att fira överenskommelsen om kyrkogemenskap mellan Missionskyrkan och Svenska kyrkan genom att gemensamt inbjudas till endagsretreat under våren.

Brev är på väg ut till församlingarna. Men varför vänta? Ta kontakt med Svenska kyrkan på orten och resonera om gemensamt initiativ, det behöver ju komma med i långtidsplaneringen.

För att göra detta möjligt inbjuds ledare för endagsretreaten från båda kyrkorna till ett retreat- och förberedelsedygn på S:t Davidsgården i Rättvik måndag 15-16 januari.

Välkommen med frågor och anmälan till distriktsexpeditionen.

Fira kyrkogemenskapen!

Samtalen mellan Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan om ett ömsesidigt erkännande har pågått i 40 år. Nu har båda dessa kyrkor i sina respektive högsta beslutande församlingar fattat beslut om kyrkogemenskap. Det viktiga i den närmaste framtiden när det gäller denna kyrkogemenskap är givetvis vad som händer lokalt. Men nu vill vi börja med att fira!

Lördagskvällen före första advent hålls stor högtidsgudstjänst i Uppsala domkyrka kl 19.00. Sörmlandsregionen (Strängnäs stift) Örebro, söndagen den 7 jan. Västmandsregionen (Västerås stift), meddelas senare, Gotlandsregionen (Visby Stift), 3 december och Stockholmsregionerna (Stockholms stift), Immanuelskyrkan den 21 januari.

Sista chansen 1: Församlingsskolan 2007

Nu börjar anmälningarna droppa in till Församlingsskola 2007 som är en rejäl satsning på "fortbildning i församling-liv". Åtta kurstillfällen på åtta platser inom distriktet med start i januari. Folder finns i din församling eller på distriktets hemsida.

Sista chansen 2: Ledarguiden

Årets upplaga av Ledarguiden, utbildningen för ledare bland tonåringar, genomförs i sin helhet under vårterminen 2007. Sista anmälningssdag till kursen är 15 december. Den förening/församling som vill ha inspirerade ledare i tonår, tonårsscout, konfirmation och andra tonårsaktiviteter – ta chansen att skicka några av ledarna. Berätta för dem att kursen finns, sätt den bifogade foldern i deras händer. Anmäl dem!

Luciasymposium

Temat för årets Luciasymposium den 12 dec kl 9.30-15 vid Utbildningscentrum Lidingö är *Reagera och agera – vuxnas ansvar!* Vi fokuserar särskilt på vårt ansvar som vuxna och vad vi kan göra för att förebygga och motverka sexuella övergrepp mot och mellan barn och ungdomar. I år har vi två särskilt inbjudna föreläsare med stor kompetens på området:

Anders Carlberg, vd för Fryshuset, Carl-Gustaf Wrangel, närpolischef på Lidingö. Det blir även en miniteater.

Arrangörer är SMU och SBUF, Studieförbundet Bilda, Operation Kvinnofrid, Scouterna – uppdrag mot övergrepp och Utbildningscentrum Lidingö.

Visst blir det lite fel i språket ibland, säger Anna Bohman (t v) om ungdomsledaren Liz Hultby i Västerledskyrkan, Enköping. Men det är något vi inte tänker på längre.

Liz – en frisk fläkt från England till Enköping

Kommer du från ett annat land och vill lära dig svenska och svensk ungdomskultur – bli ungdomsledare... Det är vad "invandraren" Elizabeth Burrows gjort och lyckats med att på kort tid och bli mycket omtyckt bland ungdomar och medlemmar i Tomasförsamlingen i Enköping. Hon kommer från Cheshire mellan Liverpool och Manchester i England och har sedan en tid tjänsten som ungdomsledare. Idag är hon så svensk att hon har namnet Liz Hultby, sedan hon gifte sig med Simon för en tid sedan.

Det började för några år sedan då Liz syster Steffy kom till Sverige och Västerledskyrkan i Enköping. Systemen Steffy är nämligen gift med tidigare församlingspastorn Mattias Neve.

– I min församling finns det en ungdomsledare, Simon, honom skulle du gilla, berättade hon. Så rätt hon hade. Idag är de gifta och Liz har Simons förra tjänst i församlingen.

Hur är det då att möta en annan kultur och dessutom vara ledare för 30-40 tonåringar? Är det någon skillnad? Vi har tagit hjälp av Anna Bohman som är en församlingens ungdomar.

– Vi tänker inte på att Liz har en annan bakgrund. Visst säger hon fel ibland – men vi är inte så angelägna att rätta till. De flesta idag är så hemma i engelska att vi förstår ju ändå vad hon menar. Det kan vara lite svårt ibland vid bibelstudier och liknande. Men jag tror mer att Liz känner att hon är angelägen att göra rätt saker och anstränger sig att passa in i det svenska, säger Anna.

– Hon har visat oss svenskar mer öppenhet och frimodighet. Det är inte så farligt att gå fram och tala med okända människor. Hon är en frisk fläkt. Vi behöver heller inte göra allt så perfekt, utan det går att vara spontan och framträda i gudstjänsten

även om man är lite orepererad.

Fyllt av "fördomar" lyckas inte reportern få fram något speciellt som markerar kulturskillnader hos Anna och Liz.

– Nej, jag har ju precis som många som flyttat till Sverige fått lära mig att ta av mig skorna när man är hemma hos någon, berättar Liz. Jag har också lärt mig ord som "lagom" och "faktiskt". Dessa används inte på samma sätt i engelskan. Annars har saker som allemansrätten och svenskars bättre organisation och ordning fascinerat mig.

– När jag kommer till England märker jag att jag förändrats. Mina vänner säger till och med att jag talar annorlunda. En annan frågade om mitt uttal som blivit konstigt – var det någon dialekt kanske?

Liz kommer från en kristen familj och en församling liknande Missionskyrkan. Hon hjälpte sin mamma med barn- och ungdomsarbete under några år. Hennes erfarenheter av arbetet bland ungdomar är ungefär som i Sverige.

Tjänsten i Enköping går snart mot sitt slut. Liz planerar att utbilda sig till logoped. Hon vill gärna arbeta vidare inom en församling eller skola. En kombination av teater, drama och logoped är något hon hoppas på.

– Jag tror att om vi lär oss tala och uttrycka oss kan vi också presentera Guds budskap så det når fler. Jag kan även tänka mig att använda dockor, berättelser och musik som uttrycksätt, säger hon. Liz är också duktig att måla och har nyligen hjälpt sin svärfar med ett skivomslag.

Är det något av det svenska du skulle vilja införa i England?

– Jo, det är fikat. Detta med kaffe och bullar. Vi har inte denna umgängesform – även om många svenskar tror att Afternoon Tea är utbrett. Det är mera en fördom om England, berättar hon.

Hans Murman

Bibeläventyret ger stora möjligheter i skolan

Mia Berggren är vikarierande pastor i Växjö missionsförsamling, Bibeläventyrare och tonårsmamma till tre döttrar. Hon bor i Lammhult och har genomfört ca tio Bibeläventyr i skolklasser, samt två Bibeläventyrsgudstjänster.

Vad är din största glädje med Bibeläventyret?

– Att på ett roligt och pedagogiskt sätt levandegöra bibelns berättelser i skolans miljö där många inte vet någonting om detta.

Vad ser du för möjligheter i detta arbete?

– I samhällsdebatten ifrågasätts möjligheten att ta emot exempelvis ideella organisationer och i så fall kommer även kyrkorna att drabbas. Därför är det viktigt att göra detta nu, medan tid är.

– Detta ger stora möjligheter just nu! En positiv sida av detta är också att materialet är anpassat till läroplanen och att både kristna, muslimer och judar kan ta till sig detta och tycker att det är intressant.

Ser du någon fara i att jobba med bibeläventyret?

– Ja, jag ser ibland församlingars tveksamhet inför bibeläventyret. Man ser inte möjligheterna med denna arbetsform. I församlingarna frågar

Mia Berggren har genomfört ca tio Bibeläventyr i skolklasser, samt två bibeläventyrsgudstjänster.

Bibeläventyret på medarbetardag

Den 15 november var ett tjugotal medarbetare samlade i Centrumkyrkan, Bjuv för introduktion i Bibeläventyret. Vi fick utbyta erfarenheter hur det kan användas av församlingar att öka kunskapen om Bibeln i skolan, klass. 4-5. Mia Bergström, Växjö föreläste och delade erfarenheter på ett utmärkt sätt. Pastorn i Bjuv, Christina André, stod för ett fint värdskap. På bilden syns medarbetare i aktion under vandringen genom Gamla testamentet.

man ofta varför inte människor kommer till kyrkan. Genom detta arbete kan vi komma ut till skolmiljön och träffa nya grupper av människor.

För övrigt vikarierar du för en barnledig pastor. Vad är det roligaste med detta arbete?

– Att få arbeta med och möta alla åldrar, från de minsta till de äldsta. Det är roligt att vara pastor! Just nu jobbar vi flera stycken i ett team där vi kan dela livets alla skeden och komplettera varandra. Jag har valt rätt!

Text & foto: Staffan Andersson

Hundraårsjubel i Lund

För hundra år sedan upplöstes Jungfruföreningen och en Ungdomsförening bildades – det vi idag känner som SMU i Lund. Detta firades ordentligt under helgen 21-22 oktober.

Lördagskvällen inleddes med Västerkyrkans konsertversion av rockmusikalen Godspell. Ömsom uppsluppna, ömsom gripande sånger varvades med dramatiseringar ur bland annat Bergspredikan. Åskådarna i den fullsatta kyrkan ville aldrig sluta applådera.

Drygt 150 gäster samlades sedan till en delikat festmiddag, signerad Gösta-John Bredberg. Ätandet avbröts av allsång av forna tiders klämäckta låtar, som "Pojkar behövas med muskler av stål..." Under

David Rydell gestaltade Jesus i musikalen Godspell som framfördes under jubileet i Västerkyrkan i Lund.

hela måltiden rullade ett bildspel med drygt 200 bilder ur föreningens historia. Det blev kära igenkännanden och många skratt.

En timme av vild dans och handklappning följde. Tiomannabandet Hojfen Balagan, med deltagare från SMU i Lund, spelade svängig dansmusik från Balkan. Surrealistiskt, tyckte en flicka som såg sin far hoppa runt i centrum av de två stora dansringar som bildades av SMUare i alla åldrar. De som ännu orkade, fortsatte att dansa till sent på natten.

En poäng i sammanhanget är att vi samtidigt kunde fira att det är 50 år sedan SMU bildades som riksorganisation. (Ett jubileum som tyvärr inte uppmärksammats tillräckligt. En effekt av samgåendet med SBUF och MKU?)

Söndag förmiddag hölls en högtidsgudstjänst med invigning av nyingar och scouter. Så läggs en ny generation SMUare till de tidigare.

Text & foto: Rolf Casserlöv

Årsmöte

Styrelsen för Svenska Missionskyrkan/SMU i Södra Götalands distrikt kallar alla församlingar och SMU-föreningar till distriktets årsmöte.

Lördagen den 14 april 2007 möts vi på Örestrand till årsmötesfest.

Detaljerat program kommer senare men i församlingars och föreningars årsmöte är det viktigt att välja ombud.

Välkomna till en vårdag, i fest och glädje, vid norra inloppet till Öresund.

Annonsera här!
Kontakta
distriktsexpeditionen!

ALTERNATIV
TRAFIK AB

Vill ni uppleva glädjen med en bekväm bussresa?
Då är vi alternativet för er!
042-833 53 www.alternativtrafik.se

Resor för grupper och enskilda
Begär prospekt!
Exodus
resor
www.exodusresor.com
Tel 046-14 05 90

Gemenskapsträffar mitt i samhället

Ett gult spännande program för Gemenskapsträffarna i Vänersborg missionskyrka under hösten 2006 kom i min hand. Detta är värt att undersökas, tänkte jag och fick ett givande samtal med Lennart Jansson i Vänersborg.

Visst är det så i många församlingar att äldre-träffarna på dagtid är en verksamhet som når långt utanför församlingens medlemmar. Ibland kan det vara församlingens mest utåtriktade arbete. Så är det i Vänersborg. Av deltagarna i Gemenskapsträffarna är bara cirka 10% församlingsmedlemmar. Resten av besökarna är "ännu inte församlingsmedlemmar". En utmaning!

Lennart Jansson är ordförande i styrelsen för missionsförsamlingens äldreverksamhet och han har varit med många år. Först som församlingens pastor och nu som pensionär. Lennart berättar att när han kom till församlingen som pastor 1987 fanns en programverksamhet en gång i månaden. Senare startade ett Öppet Hus på förmiddagar också en gång per månad. Men den gruppen önskade sig efter ett tag också program och nu finns det programverksamhet varannan gång kl.11 och

Äldresamlingar på vårdcentrum

Viola Djerf är ordförande och primus motor i den lilla missionsförsamlingen i Grästorp. För femton år sedan fick hon visionen att anordna samlingar för ortens äldre vid vårdcentrum. Församlingen hade bjudit in till samlingar i missionskyrkan men deltagantalet blev inte som man hoppats.

Först förlades samlingar till fritiden vid vårdcentrum men efter en tid kom samlingarna att arrangeras i en stor samlingsal. Viola Djerf berättar att verksamheten drivs tillsammans med pingstförsamlingen i Grästorp. Visionen som Viola fick visade sig snart slå rot och utvecklas. Idag är man ett åttiotal pensionärer på sammankomsterna och det som drar mest är sång och musik. När de äldre får vara med och sjunga i gamla sånger fungerar det som bäst.

Samlingarna i Grästorps vårdcentrum hålls tre gånger per termin och Viola Djerf med team har inga tankar på att trappa ner. Verksamheten känns mycket meningsfull, menar Viola och

glädjen är stor hos de arrangerande när deltagantalet är så högt. Visst är det mycket att ordna med inför varje samling men det är så roligt, säger Viola.

Exemplet från Grästorp visar på att kyrkan måste finnas där människorna är. Då händer något.

Lars Widéll

Gunnar Johansson hälsar välkommen till dagens samling med rubriken Faror i hemmet.

varannan gång kl 15. Under hösten 2006 är det sju samlingar inalles.

Rubrikerna för höstens samlingar berättar om program med tydlig anknytning till stan där man bor och till äldre människors situation. Man har besök av en audionom, en bilinspektör, en sjuksköterska som talar om "Faror i hemmet" och så en grötfest på slutet av terminen. Det finns en klar medvetenhet i styrelsen för verksamheten, den ska rikta sig till alla äldre som bor i Vänersborg.

Och det har man verkligen lyckats med. Lennart berättar att genomsnittet av antalet besökare under 2005 var 114 personer och det verkar som om siffran blir högre för 2006.

Sjuksköterskan Tommy Karlgren ger råd och tips om hur man förebygger olyckor och ger allmänna hälsoråd.

En vanlig samlings upplägg är först en kort inledning, sedan kaffe och dagens program, till sist en andakt där seniorsångarna sjunger. Samlingarna sker i samarbete med RPG och Studieförbundet Bilda.

På våren gör man ofta en dagsutfärd med buss, man har besökt Kinnekulle och Dalslands kanal. I våras blev det ett besök i Göteborg med guidad tur på Operan. "Jätteintressant", säger Lennart.

– Ensamheten i vår tid är stor, säger Lennart till sist. Många kommer till våra träffar, trivs och får vänner. Det är ett viktigt mål för oss. Självklart inbjuder vi också till gudstjänsterna i församlingen.

Ulla Brattö

100-årsfirande i Götene

Götene missionsförsamling firade 100-årsjubileum den 22 oktober. Drygt 200 besökare fick församlingen denna högtidsdag. Per Magnus Selinder predikade, Ola Bojestig ledde förbönen, Carin Åkesson ansvarade för det musikaliska. Firandet avslutades med mat i Centrumhuset, Götene. (Foto: Leslie Ron)

www.sker.se

Vi vill sköta dina löner från 100 kr/lönebesked även bokföringsuppdrag

DIN BOK

- Västsveriges missionsbokhandel

V. Hamng. 21, Gbg, 031-13 63 50
Parkg. 1, Gbg, 031-711 62 28
Färgareg. 11 A, Alingsås, 0322-63 78 30

ERNST & YOUNG

www.ey.com/sweden

FRISTAD BYGG

www.fristadbygg.se

Att vara på rätt plats vid rätt tillfälle

Att vara scoutledare kan få oanade konsekvenser för oss. Jag arbetade en period i Malmö. Under en av fikapauserna kom jag att sitta tillsammans med en läkarstuderande vid Malmö nya högskola, personen i fråga var från Uganda. Samtalet kom att röra sig omkring skillnaderna i att leva, studera och arbeta i Uganda respektive Sverige.

Den samlade bilden som jag fick från Data (*studenten heter Data i förnamn*) var att vi inte behövde anstränga oss, det var ju bara att trycka på en knapp så fixade det sig. I Datas hemby fanns det ingenting, där bar man vatten, ved m m. Radio och tv bara när någon varit in till staden och skaffat batterier.

Jag replikerade med att det inte behövdes så mycket arbete och bärande för att laga mat och hämta vatten m m. Vi gör det ute i skogen med scouterna utan tillgång till el eller andra kraftkällor än de naturen ger oss. Vi pumpar vatten med endast vinden eller det strömmande vattnet i en å som drivkraft. Om man inte har rinnande vatten kan man nyttja kapillärkraften för att pumpa upp vatten, men det tar längre tid. Mat kan vi tillreda med solkraft, solugnar ger ca 120 grader C, eller med spegelparaboler. Varmvatten får vi med solfångare, för att tvätta sig och diska. Kylning skapar vi med avdunstning ock kondensation, Kyleffekten här är ca 8 grader under omgivningen. Elkraft kan vi producera med vindturbiner.

Vid det här laget trodde Data att jag drev med honom, och jag blev ombedd att "bevisa" att det fungerade. Med hjälp av en kaffeservett ritade jag upp principen för en solugn och en solfångare samtidigt som jag förklarade de ingående detaljernas funktion för Data. När rasten var slut bad Data om min e-postadress och mitt mobilnummer.

Där trodde jag att det hela slutade och att jag aldrig mera skulle höra av Data. När det gått ca en månad kom ett mail med frågor om konstruktion

Produktion av energispisar i Uganda.

och materialval rörande solugnen. Data ringde upp mig i nästan samma stund med flera frågor. Som svensk kan det lätt bli fel materialval vid konstruktioner i Uganda. Jag föreslog cellplast eller mineralull som isolering, men i Uganda behöver man inte isolera sina bostäder, så vad i hela världen är mineralull? Nåväl, det blev någon form av palmfiber och fårull som isolering.

Solugnen blev ett statligt projekt. Det har tagits fram modeller för olika maträtter och olika temperaturer vid olika molntäthet. Jag har fått rapporter om framgångar och motgångar samt bilder. Ugnens prestanda har vid mätningar visat sig vara ca 270% bättre i Uganda än i Sverige. Nu har ugnen gått i produktion och kommer att säljas till förmån för skogen, som då kan sparas från skövling. Nu arbetar man på solfångaren och slingpumpen.

Vid datorn scoutledaren

Lasse D

Ledarguiden i Fellingsbro

Nu genomförs den första lokala Ledarguidskursen i distriktets regi. Platsen är Fellingsbro och är ett samarbete mellan församlingarna Fellingsbro och Frövi.

Syftet är att arbeta samman ledargruppen, att få en gemensam förhållningssätt till tonåringen, gruppen och ledaren, att bygga vidare på. Att fundera mer på hur vi förmedlar vår tro och få mer inspiration till de andakter vi ansvarar för i grupperna.

I Fellingsbro finns en unik situation där många av de barn och ungdomar i verksamheten är av den kategorin som många kallar för "Barn med speciella behov." Till denna lokala kurs av Ledarguiden har det skraddarsyttts ett ämne som heter: "Att leva med bokstavsdiagnos". Genom att bearbeta det ämnet hoppas Fellingsbro på att framöver kunna möta dessa barn och ungdomar på bästa sätt.

Varför en lokal kurs? Anledningen till att Ledarguiden kom att bli en lokal kurs i Fellingsbro är att den just här fyllde ett grundläggande behov samt att det är enklare att flytta 1-2 personer som håller i

Fikapaus under ledarkursen. (Foto: Lasse Dammström)

kursen än att flytta alla deltagare som är från ett och samma geografiskt område.

Efter att nu ha haft första kurshelgen med Ledarguiden i Fellingsbro känns det otroligt positivt och det ska bli mycket spännande att få följa deltagarna fortsättningsvis.

Vad händer med Ledarguiden i distriktet framöver?

- Jo, i januari -07 börjar distriktskursen Ledarguiden. (Det går bra att anmäla sig fram till den 15 dec -06)

Distriktskonsulent och kursansvarig för Ledarguiden
Anja Wändal

En turvecka i Hövringen

Välkommen med till en avkopplande vecka i de norska fjällen.

Anpassade skidturet.

Fantastiskt mat!

Andakter.

Gemenskap

Resa i bil eller buss.

18 -24 mars 2007

Kostnad: 3.700:-. Tillägg för toalett och dusch på rummet.

Ledare: Eddy Alexandersson och Roland Brage.

De glömda barnen och alkoholpolicy

Distriktet har på 20% av heltid projektanställt Marie Björklind, Hela Människan. Anställningen pågår fram till 30 juni 2007. Föreningar och församlingar kan boka in Marie för ledarsamlingar, församlingsaftnar, frukostmöten och kursdagar.

För vår del kommer hon att medverka med information om de glömda barnen och hjälpa till i samtal omkring alkoholpolicy i förening och församling.

Boka Marie direkt på marie.bjorklind@helamanniskan.se telefon 070-249 96 68 eller via distriktsexpeditionen 054-19 61 70.

Ungdomens kväll MULTIKULTI

3 februari 2007 kl.16.00 och framåt.

Betlehemskyrkan, Karlstad.

Inträde: 80:-

Förköp biljett@kyrkanicentrum.se

Läs mer på >>> www.karlstad.smu.se

Ny omgång Ledarguiden!

Nu bjuder vi in till en ny omgång av Ledarguiden. Är du en av dem vi söker till utbildningen? Eller kanske känner du någon som är intresserad av/borde gå kursen? Ta denna möjlighet och anmäl dig till Ledarguiden 2007.

Inbjudningsfolder beräknas komma ut till ungdoms- resp. scoutansvarig i slutet av oktober-början av november. Datum för kursen är: 12-14 jan, 9-11 mars och 23-25 mars. Om du har frågor om kursen eller vill veta mer: Ta kontakt med Anja Wändal på telefon 054-19 61 74 eller via e-post:

anja.wandal@missionskyrkan.se

Vi gläds med...

- våra gårdar Strandgården och Klintagården som ser tillbaka på en inspirerande och givande sommar. Även ekonomin är ett tacksägelseämne.
- Många rapporter om att församlingar under hösten haft glädjen att hälsa ett antal nya medlemmar välkomna.
- Många nya och gamla anställda ungdomsledare som jobbar i våra församlingar/SMU. Omslut dem med stor omsorg och bjud dem gärna på middag!
- Att det är fler och fler som vill vara med och arbeta och bedja för vårt gemensamma mål. "Vi vill växa – djärv och smittande kyrka" Boka bönevecka v. 12. Se artikel här intill.
- Dig och er församling/SMU. Vi vill glädja oss tillsammans med er, så hör av er vilka glädjeämnena ni har!

Vi vill glädjas och be tillsammans med er, så hör av er med de glädje- och böneämnena ni har.

Dags för nyårsläger!

Hög tid att anmäla sig till nyårsläger, om du är sugen på gemenskap och skidåkning. Åre för er som är 17 år och äldre. **Vemdalen** för er som går på högstadiet och t o m 16 år. Båda lägren är mellan 27 dec och 2 jan 2007. Kolla hemsidan för mer info.

Eftersmaken – en försmak av...

Smaka&Se i Vrigstad var nionde gången sedan nystarten. Det 210 fasta deltagarna och de upp till 400 kvällsbesökarna fick ett myller av aktiviteter att välja på mitt bland utmaningar i kallelsen att vara sig själva och leva annorlunda i gemenskap med Jesus Kristus.

Här fanns tipsrunda, massage, sällskapsspel, pyssel, biljard, pingis, innebandy och möjlighet att pröva boxersize. Naturligtvis också konserter, denna gång med Mainstreet och vrigstadsbandet Lord Dominion.

Världsberömda David Gunnarsson visade hur han målar konst på våra hockeymålvaktsidoler

och deras masker. Predikningar och bibelstudier av Karin Hjalmarson, Sävedalen, Jacob Hallström, Hönö och Johan Pernryd, Malmö och ett antal seminarier bidrog till mångfalden och helheten.

Mitt i all denna mångfald var det också lov-sången med Magnus Gustafsson, Jönköping och förbönen som bidrog till denna upplaga av Smaka&Se. Kön fram till andaktsplatsen var lång, där ljusbärraren fylldes med ljus som symbol för tack- och förbönsämnena.

Ett 25-tal förebedjare hade fullt jobb med samtal och förbön. Eftersmaken från denna mötesplats kan bara vara en försmak på vad som väntar oss alla i en evighet tillsammans med Jesus Kristus.

Text & foto: Boppe Perhamn

Bön som förnyar

En stor gåva och rik möjlighet är att vi människor får komma till Gud i bön – med allt. Bön gör skillnad, i mitt eget liv, i andras och i vår värld. Att få anförtro sitt liv, församlingens uppdrag och vår värld till Gud är en väldig förmån som för oss närmre Hans vilja och ger gudomlig beröring. Men att formas och vara med att forma genom bön kan ibland kännas motigt och bönelivet upplevas torftigt. Orsakerna till att vi känner tillkortakommande kan vara många. Det vore skönt om alltfler av oss kunde få en förnyad glädje och vila i vårt böneliv.

I Rom 8:26 –27 ges löftet att Anden ber för oss. Det finns en ständigt pågående bön. Vi erbjuds att koppla på denna pågående bön. Bön är arbete säger vi och det är sant. Bönesätten är många och det är betydelsefullt med konkret och strategisk bön. Samtidigt är det angeläget att lämna prestationstänkandet och det dåliga samvetet och överlåta sig och bli en del i den flödande bönen som finns då Guds Helige

Vi uppmanas alla att vara med och bedja för vårt gemensamma arbete. "Vi vill växa" Konstnär Bengt Wassby.

Ande beder för oss.

Många ser att det växer fram en förnyad tilltro till bön. Något av en bönerörelse är stillsamt på väg med förnyade bönesätt som förnyar bedjaren och sammanhanget.

I vårt distrikt känner vi en angelägen glädje i att få lyfta fram bön på nytt. Under vecka 12 blir det en bön- och fastevecka i Svenska Missionskyrkan. Den veckan vill vi göra till en tydlig vecka för bön. Vi distriktsanställda kommer att resa runt på olika platser för att ordna bönesamlingar på såväl för- som eftermiddag som kvällstid. Kanske kan vi mötas i det sammanhanget. Ordna också i Er församling särskild bön vecka 12. Vi kommer att hjälpas åt för att forma bön som förnyar.

"Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas" Matt 7:7

Lennart Johansson

"Vi vill växa – djärv och smittande kyrka"

Flera av församlingsmedlemmarna hade förberett firandet. Här ses några med Thorbjörn Enberg i mitten och till höger Ingemar Sehlberg med gitarr. (Foto: Inger Svantesson)

Harads missionsförsamling 125 år

Det internationella och det ekumeniska inslaget var stort vid högtidsgudstjänsten när Harads missionsförsamling firade 125 år.

Agata från Polen, utbildad organist, skötte med den äran orgeln till psalmsång, preludium och postludium. Tekle från Eritrea gav en hälsning när det var tid för hälsningstal. Han bad och läste först på sitt eget språk versar från missionsbefallningen och därefter på svenska Jesusorden "Jag är med er alla dagar". Adelfie från Elfenbenskusten höjde sin tydliga och starka stämma när det var tid tackbön och förbön vid nattvardsfirandet. Även om hon bad på sitt eget språk så "hörde" många av oss hur hon nedbad Guds kraft och välsignelse över församlingen och dess framtid.

Kyrkoherden i Svenska kyrkan och representanter från övriga församlingar i Harads och dess närhet, samt från distrikt och samfund, deltog i gudstjänst och nattvardsfirande, tillsammans med församlingens medlemmar, och gav hälsningar och välgångsönskningar.

Fest firades i dagarna två och speciell talare var bygdens son Staffan Andersson, Umeå.

I lördagens festkväll deltog församlingen och inbjudna gäster. Thorbjörn Enberg och Seved Lund-

Tekle från Eritrea gav hälsning genom att läsa missionsbefallningen.

ström visade film och bilder från olika tidsepoker i församlingens historia och flera av medlemmarna kommenterade och berättade. Intressant var att se en film med en av ledarna och initiativtagarna till att församlingen bildades 1891. Filmen var tagen när mannen var 90 år. En musikgrupp underhöll och festmåltid intogs.

Inger Svantesson

Amerikansk same besökte Kiruna

I oktober kom en mycket speciell samisk gäst till vårt distrikt, nämligen Eric Seaberg, som är same men bor i USA.

Eric's släkt härstammar från Malmberget. Runt 1914 flyttade de till USA. Idag bor det över 35000 samer i USA och Canada, och det finns sameföreningar och två samiskspråkiga tidningar i USA. Eric arbetar för en kristen studentorganisation där borta, och han är mycket engagerad i urbefolkningsfrågor i relation till kyrkorna.

Han hade besökt Kiruna en gång tidigare: i samband med urbefolkningskonferensen 2005. Men nu predikade han i en samisk gudstjänst i Kiruna missionsförsamling. Och så fick han också se den plats han kommer ifrån: Malmberget.

Eric Seaberg, same från USA, gästade Kiruna missionsförsamling i oktober. Här tillsammans med samepastor Gerard Willemsen.

Ekumenisk överenskommelse

Den särskilda ekumeniska överenskommelsen mellan Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan är nu godkänd av såväl Kyrkokonferensen som Kyrkomöte. I januari planeras en gemensam ekumenisk gudstjänst i Umeå för att manifestera detta. Vi ser gärna att det sker fler liknande ekumeniska gudstjänster lokalt i distriktet.

Heliga möten

Helgen den 27-28 januari inbjuder distriktet och Hedlundkyrkan tillsammans med Utbildningscentrum Lidingö till en Gudstjänsthelg. Se vidare folder och affisch i din församling.

Läs mer på >>> www.on.missionskyrkan.se

Lavinfara

Årets nyårsläger i Hemavan har namnet "Lavinfara"! Bed för vårt läger att ungdomarna får möjlighet att möta Jesus till tro och förnyelse.

Läs mer på >>> www.on.missionskyrkan.se

Fjällkonfa

Även sommaren 2007 blir det Fjällkonfaläger i Hemavan. Det finns fortfarande platser kvar så gå du i åttan och ännu inte har anmält dig till någon konfirmationsläsning är du välkommen med.

Läs mer på >>> smu.fjallgard.nu

Samer i Lisu-land

I början av november besökte tre unga samer från Sverige Kunming i Kina, och även Nujiangområdet, där Lisu-folket bor. Tillsammans med de lisu som ifjol besökte Kiruna har de tagit fram en utställning i det kristna kulturcentret TC/G Nordica i Kunming, med namnet: "From the Polar to the Valley" (Från Arktis till dalgången). Där fick kineserna bekanta sig med en av de egna urbefolkningskulturer, Lisu, samt med samekulturen.

Det här besöket avslutar det Lisu-Sami utbytesprojekt som Sändaren tidigare skrivit om, men förhoppningen är att kontakterna med Lisukyrkorna i Kina ska kunna fortsätta.

**Så vill vi önska
alla en härlig
adventstid och
God Jul och
Gott Nytt År!**

Vad håller du i din kopp?

Göran Bondesson dricker Rättvisemärkt kaffe. (Foto: Fredrik Nytomt)

I vår värld lever en stor del av världens befolkning i fattigdom. De som bor i fattiga länder kan aldrig tävla på samma villkor mot oss rika, eftersom det är de rika som bestämmer reglerna. Ofta missgynnas fattiga producenter, handeln skulle kunna vara ett redskap för utveckling. Att handla Rättvisemärkt är ett sätt att göra världen lite rättvisare.

Rättvisemärkt är en oberoende produktmärkning som försäkrar att arbetare får skäligt betalt, att arbetarna får organisera sig fackligt, att diskriminering på grund av kön, hudfärg och tro inte får förekomma och att barnarbete motarbetas.

SMU:s riksmöte 2006 antog en policy angående Rättvisemärkt. SMU vill inspirera till engagemang i samhället samt att man ska vara med och ta ansvar för människors villkor lokalt och globalt. Policyn tar upp så väl SMU-ledarens och SMU-föreningens roll samt hur man ska arbeta kring SMU arrangemang. I policyn står det att SMU-ledaren upp-

manas att noga tänka igenom sin roll som förebild och ha en genomreflektad syn på konsumtion och uppmanas att samtala med ungdomar om global utveckling och mänskliga rättigheter. Det står även att samtliga arrangemang i SMU:s regi bör använda varor certifierade av Rättvisemärkt, att SMU ska verka för att Missionskyrkan använder Rättvisemärkt-varor och att SMU är en organisation som vill ta sitt ansvar som Kristi efterföljare och förbättra levnadsvillkoren för några av de fattigaste i världen. Läs hela policyn på www.smu.se/policy

Vad håller du upp i din kopp? Många SMU-föreningar och församlingar dricker Rättvisemärkt kaffe och te, även rikskanslierna gör det. Men det är fler än bara kyrkorna som gör det: hotellkedjan Scandic och Hilton har blivit de första storföretag som tagit ställning och serverar nu bara Rättvisemärkt kaffe. Det serveras 9 miljoner koppar kaffe årligen hos Scandic, dessa bidrar nu till bättre livsvillkor för odlare av kaffe. Du kan också bidra!

Karin Ahlgren

Liv Södahl – ambassadör för Rättvisemärkt

Du är ambassadör för Rättvisemärkt, vad innebär det?

– Man blir ambassadör genom att gå en utbildning som Rättvisemärkt anordnar, sen får man själv välja vad man gör med sin nya kunskap. Jag tycker att det är apkul och viktigt med rättvisefrågor! Ibland pratar jag om Rättvisemärkt på skolor, försöker tjata in schyssta bananer i en butik eller lobbar för Rättvisemärkt kaffe på kyrkfikat. Man kan göra nästan vad som helst och hur mycket eller lite som helst.

Varför ska fler bli ambassadörer?

– För att rädda världen! När man blir ambassadör lär man sig mer om hur det ser ut i världen och vad man genom rättvis handel kan göra åt situationen. Det är klart världsförbättrande om fler blir ambassadörer för Rättvisemärkt, särskilt viktigt

Liv Södahl är SMU-are, ordf i ID-gruppen och ambassadör för Rättvisemärkt.

att vi i kyrkan går före och visar att vi är beredda att betala det pris som kaffe, te och andra varor verkligen kostar. Jag rekommenderar det starkt!

Frida Bådagård
SMU:s internationella utskott

Fakta om Rättvisemärkt

Vad? En oberoende produktmärkning som bidrar till att odlare och anställd arbetskraft i utvecklingsländer får bättre betalt för sitt arbete, tryggare arbetsförhållanden och möjlighet till demokratisk utveckling.

Produkter? Kaffe, te, drickchoklad, juice, vin, kakao, choklad, apelsiner, bananer, ris, honung, snacks, bomull och fotbollar.

ID – tro, identitet, rättvisa

ID är ett projekt som arbetar med frågor om rättvisa, ansvar och om hur detta hänger ihop med att vara ung och kristen. Projektet drivs av SMU och dess samarbetsorganisationer i Indien, Kongo-Brazzaville och Nicaragua.

Tips om hur du kan arbeta med dessa frågor på www.smu.se/id och i ID-häfte, Gu-IDen och folkhögskolekursen "Kristen identitet i ett globalt samhälle".

Du kan förändra världen!

Varje dag kan vi följa nyhetsändringarna som rapporterar om krig, fattigdom, svält, människor på flykt, sexuella övergrepp, våld, miljöförstöring och naturkatastrofer. Ser vi oss omkring i världen inser vi att det finns en hel del orättvisor och ondska, vilket kan få oss att tvivla på fred, framtid och en rättvis värld. Men det finns ändå ett hopp och en tro som driver många människor runtom i vår värld. Människor som tror på en rättvis fördelning av de resurser vi har att förvalta gemensamt. Människor som vill påverka och förändra världen.

Att förändra världen kan låta stort och hopplöst, men du är inte ensam om att vilja förändra! Att sträva och arbeta för en rättvisare värld anser jag vara min skyldighet som kristen, som medmänniska och för oss som SMU och kyrka.

För sex år sedan kom FN:s alla medlemsländer överens om att gemensamt arbeta för en bättre värld genom det globala åtgärds paketet Milleniummålen, åtta avgränsade och mätbara mål för att halvera fattigdomen till år 2015. Men även du som individ kan hjälpa till att ta ett steg mot förändring i din omgivning och i din SMU-förening. I vardagen gör du många olika val och du kan välja att handla Rättvisemärkt, ett aktivt val som har betydelse för de medmänniskor som har producerat det du konsumerar. Ditt val förändrar!

På SMU:s riksmöte i maj antogs en policy angående Rättvisemärkt. Påverka din SMU-förening att använda policyn, det är något konkret du kan göra för att förändra och skapa en rättvisare värld.

19-26 november firades "Kyrkornas globala vecka". En vecka då hundratals missionsförsamlingar, SMU-föreningar samt andra kyrkor och samfund tillsammans lyfte fram rättvisefrågor i gudstjänst och andra aktiviteter.

Jag tror inte att vi kan bekämpa fattigdomen och svälten i världen bara genom ekonomisk rättvisa och teknik, jag tror också att det krävs en inre förändring. Vi själva måste vara den förändring vi vill se i världen. Vi måste börja med oss själva och visa en vilja att avstå från egoism och se till någon annans bästa. Vi är en del av världen, när vi själva förvandlas, så förändras också världen.

Linda Wallberg
vikarierande
Internationell sekreterare